

Farspermisjon – en nyttig erfaring!

Farspermisjonen gir meg muligheten til å bli kjent med mitt eget barn og bringer samtidig med seg nyttig erfaring å ta med videre i mitt kliniske virke.

Jeg arbeider som lege i spesialisering ved en medisinsk avdeling ved et lokalsykehus. For tiden er jeg imidlertid så privilegert at jeg får være i farspermisjon – denne underlige lovfestede retten til en periode da velferdsstaten finansierer tilværelsen slik at jeg får bli kjent med og ta vare på barnet mitt hele døgnet i ti uker. I likestillingens navn er mor tilbake i arbeidslivet.

Foreldrepermisjon, og da særlig farspermisjon, har dog vært mye diskutert og omtalt i mediene i den senere tid (1). Særlig har enkelte profilerte «pengemenn i dress» kommet med konservative uttalelser om fenomenet. For eksempel uttalte finansmann og

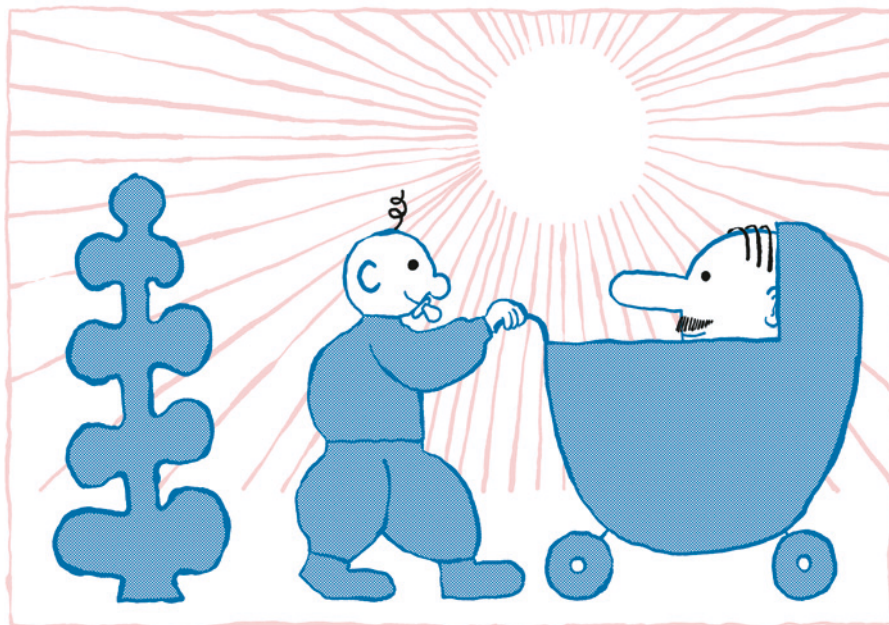
«Mellom bleieskift, trilletur og kaffekopp blir det tid til refleksjon omkring foreldrerollen, prioriteringer og karrierevalg, tidsjag og materialisme»

investor Jan Haudemann-Andersen at han ikke liker å se menn trille barnevogn (2). Og ifølge Dagens Næringsliv (1) mener en rekke meglere, sjefer og partnere i finansbransjen at menn som prioriterer alenetid med spedbarnet sitt, blir sett ned på og oppfattet som å være uten ambisjoner.

Jeg vet at det også innen helsevesenet kan være vanskelig å få aksept for at man ønsker å benytte seg av denne lovfestede rettigheten.

Tid for refleksjon og modning

Disse ukene er jeg hjemme på dagtid, våken om natten og trett hele døgnet uten egentlig å «utrette» noe som kan måles objektivt. Jeg lærer barnet å kjenne ved at vi sammen

Illustrasjon © Espen Friberg/Yokoland

skaper relasjonen og finner ut av kommunikasjonsrelasjonen. Jeg forsøker etter beste evne å dekke barnets behov gjennom mat og stell og nærhet, omsorg og kjærlighet. Og mellom bleieskift, trilletur og kaffekopp blir det tid til refleksjon omkring foreldrerollen, prioriteringer og karrierevalg, tidsjag og materialisme.

Jeg har utvilsomt modnet under farspermisjonen. I tillegg til at jeg har fått gode familiære opplevelser har jeg fått erfaringer som kan relateres direkte inn i mitt videre kliniske legeyrke, og da særlig i møte med mennesker. Jeg vil for eksempel bedre kunne relatere til barn og familie når det gjelder utvikling, sammenlikning, funksjonssvikt og sårbarhet – og stell, omsorg og pleie.

Samtidig er tålmodigheten min kanskje blitt noe større. Dette vil etter hvert komme mine pasienter og deres pårørende til gode.

Det å kunne se og relatere til hele mennesket og i så måte forsøke å gi en best mulig helhetlig behandling, er både viktig og ambisiøst. Så får bombastiske penge-

menn og andre mene så mangt. Men i et yrke hvor man arbeider med mennesker og verdiskaping gjennom helsearbeid, tror jeg alenetid med barnet gjennom farspermisjonen kan være en positiv og nyttig erfaring.

Øyvind Bruserud

oyvind_17@hotmail.com

Øyvind Bruserud (f. 1985) er lege i spesialisering ved Haraldsplass Diakonale Sykehus.

Litteratur

1. Grinde E. Stakkars store menn. Dagens Næringsliv 4.7.2014.
2. Berg-Hansen A, Gjerding ML, Berg R et al. Hvordan kan noen som er så rike, ha så lite mellom ørene? VG 12.7.2008. www.vg.no/nyheter/innenriks/foreldre-og-barn/hvordan-kan-noen-som-er-saa-rike-ha-saa-lite-mellom-oerene/a/193705/ [7.5.2015].

Mottatt 9.4. 2015 og godkjent 30.4. 2015. Redaktør: Hanne Støre Valeur.